

HET IS HIER GEEN HOTEL

Blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS HIER GEEN HOTEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Ka van der Schaar – cipier en beheerder van het scheidingshuis (v)

Marlou – partner van Ka (v) (kan met enkele aanpassingen door een man worden gespeeld)

Tom – gescheiden man (m)

Dick – aanstaande gescheiden man (m)

Harry – aanstaande gescheiden man (m)

Esmee – escortdame (v)

Wilma – ex van Tom (v)

Patty – vrouw van Dick (v)

Noor – vrouw van Harry (v)

DECOR:

Het toneel is de woonkamer van het scheidingshuis. Rechts zijn de woonvertrekken van Ka en Marlou. Links zijn de kamers van de mannen. Achter is de deur naar buiten.

Op de voorgrond staat een bank met een lage tafel. Verdere aankleding naar eigen inzicht. Beetje gewoontjes.

EERSTE BEDRIJF

(Tom zit op de bank)

TOM: *(tegen het publiek)* Welkom, welkom beste mensen. Nee, dit is niet mijn huis. Haha, stel je voor. Dat ziet er stukken beter uit. Dit huis is van Ka. Ja, zo heet ze echt. Maar dat zou ook een afkorting van kenau kunnen zijn. Wat een haabaai is ze, echt waar. Jullie gaan het nog meemaken, dat beloof ik je. Wat ik hier doe? Lang verhaal kort is dat Ka een deel van haar huis gebruikt als scheidingshuis. Ja, daar vangt ze geld voor. Wat zo'n huis is? Hier kunnen mannen terecht die in scheiding liggen en niet zo snel andere woonruimte kunnen vinden. Oh, dat geldt niet voor mij, hoor. Ja, ik ben wel gescheiden, maar ik zou gemakkelijk in een goed hotel kunnen overnachten. Of een mooi huis kunnen kopen met een jacuzzi. Maar mijn ex is op mijn geld uit, dus dat moet ik verborgen houden voor haar. Het zal me niet verbazen als jullie nog kennis gaan maken met haar. Laat ik nog maar van de rust genieten zolang het nog kan. *(doet zijn voeten op tafel met grote gaten in de sokken. Ka stormt op via rechts)*

KA: Ja, poten van de tafel. Hoe vaak moet ik dat nog zeggen?

TOM: *(schrikt, haalt snel zijn voeten van tafel)* Sorry, Ka.

KA: Niks sorry. Zodra ik weg ben, doe je het weer. Ongemanierde varkens zijn jullie.

TOM: Jullie?

KA: Ja. Alle mannen. Nou, waar blijven ze? Ik heb niet de hele dag de tijd.

TOM: Ze?

KA: Ja, verrassing Tom. Je hebt niet meer het rijk alleen. Vandaag komen er nog twee van je soortgenoten. Sneue types die gaan scheiden. Wat een geluk voor hun vrouwen.

TOM: Twee?

KA: *(sarcastisch)* Ja, gezellig hè? Kunnen jullie onderling bespreken wat jullie fout hebben gedaan. Maar niet getreurd. Ik zal jullie opvoeding ter hand nemen, zodat jullie weten hoe jullie je moeten gedragen als jullie weer gaan daten.

TOM: *(sarcastisch)* Wat ben je goed voor ons.

KA: Alhoewel het mij ontgaat waarom een vrouw haar leven zou vergallen met een man, maar goed, waar bemoei ik me mee?

TOM: Inderdaad.

KA: *(kijkt op haar horloge)* Nou, waar blijven ze? Ik moet nog naar het werk. *(bel gaat)* Niks te vroeg. *(doet deur naar achteren open. Harry staat in de deuropening)* Ben je alleen?

HARRY: Eh ja? Dat hoort toch zo in een scheidingshuis?

KA: *(kijkt om de hoek)* Is die ander er nog niet? Nou ja, kom binnen. Ik kan er niet op wachten.

HARRY: Bedankt. *(komt op met koffer)*

KA: Ben jij Harry of Dick?

HARRY: Eh, ik ben Harry.

KA: Mooi. Ik ben Ka. Dat daar is Tom.

TOM: *(zwaait)* Hoi makker.

KA: *(tegen Harry)* Hij is net zo één als jij. Ga straks maar met hem praten. Ik neem snel de regels met je door en dan ben ik weg.

HARRY: Eh, oké.

KA: *(wijst naar links)* Daar liggen jullie kamers. Kies er straks maar eentje uit. Tom heeft natuurlijk al de beste, maar als je snel bent dan heb je een betere kamer dan Dick. Dan moet ie maar opschieten, de lapzwans.

HARRY: Bedankt.

KA: *(wijst naar rechts)* Daar woon ik. Daar kom je dus absoluut nooit, tenzij er een noodgeval is. Mocht je daar komen zonder goede reden, dan maak ik er direct een noodgeval van. Hebben we elkaar begrepen?

HARRY: Eh ja.

KA: Verder: huisdieren zijn niet toegestaan. Bezoek mag niet blijven slapen. En het allerbelangrijkste: jullie houden de boel hier schoon. De situatie dat iemand alles voor je opruimde is nu voorbij. Want ik kan het niet vaak genoeg zeggen:

KA en TOM: Het is hier geen hotel.

KA: Zo, en nu moet ik gaan. Als Dick komt dan breng je hem maar op de hoogte van alles.

TOM: Doe ik. Werk ze.

KA: En jij zou er ook goed aan doen om eens naar je werk te gaan.

TOM: Ach, waarom? *(toont zijn laptop)* Ik kan dat vanaf hier. En dat is mooi, want ik heb geen centen om me netjes te kleden.

KA: Ach jij! *(af via achter)*

HARRY: Allemachtig, wat is dat voor tante?

TOM: Daar raak je vanzelf aan gewend. Kom eens even rustig zitten, makker. Ik snap dat het je allemaal wat overvalt.

HARRY: Bedankt. *(gaat zitten)*

TOM: Zo, vertel eens. Wat is jouw verhaal?

HARRY: Mijn verhaal?

TOM: Ja, waarom ga je scheiden?

HARRY: Oh, dat. Tja, ik weet het nog steeds niet. Alles had ik voor mijn Noor over. Ik werkte me de blubber om ons een goed leven te kunnen geven.

TOM: Vrouwen zijn zulke ondankbare wezens. Altijd willen ze meer meer meer.

HARRY: Ja, zeg dat. Want denk je dat ze blij was met wat ik inbracht? Nee, ik gaf haar niet genoeg aandacht, zei ze. Alsof ik dat zou kunnen met 80 uur per week werken. Het moet allemaal ergens van betaald worden.

TOM: Geloof me, makker. Het is nooit goed. Ik had zo'n vrouwtje dat mij alleen maar opjutte om meer te werken, zodat zij meer kon uitgeven. Daar heb ik zelf de stekker maar uitgetrokken. Maar nu eist ze elke cent op die ik bezit. Ha, ze gaat zelf maar eens werken voor haar geld. Wordt ze niks minder van. Van mij krijgt ze niks meer.

HARRY: Het is wat, hè? Hoe lang zit jij hier nu?

TOM: Oh, een paar weken. De meeste mannen zijn hier zo snel mogelijk weer weg. Niemand houdt het lang vol bij Ka.

HARRY: Nee, dat snap ik. En jij?

TOM: Ik ben dringend op zoek naar een adres waar Wilma me niet kan vinden. En dan ben ik ook vertrokken. Dan is er niets meer dat me aan haar bindt.

HARRY: Tja, dat ligt bij Noor en mij anders. Wij hebben Max nog. Die is nu de dupe van de scheiding.

TOM: Oh dat is spijtig om te horen.

HARRY: Ja, en ze wil hem voor haarzelf houden, maar dat laat ik niet gebeuren.

TOM: Goed zo. Jij hebt er ook recht op om hem te zien.

HARRY: Dat dacht ik ook. *(bel gaat)* Zal dat die nieuwe zijn?

TOM: *(staat op)* Er is maar één manier om daar achter te komen. *(opent deur achter. Wilma op met rekeningen in haar hand)*

WILMA: Ha, eindelijk heb ik je te pakken.

TOM: Wilma?

WILMA: Ik heb wat voor jou, mannetje. *(geeft hem de rekeningen)*
Een hele partij rekeningen om te betalen.

TOM: *(bladert de stapel door)* Maar wat is dit allemaal? De kapper? 60 euro? Schoonheidsbehandeling? 200 euro? *(kijkt naar Wilma's gezicht)* En ze hebben helemaal niks gedaan?

WILMA: Je gaat het maar betalen.

TOM: Weet je wat, Wilma? Misschien moet je zelf eens je eigen rekeningen gaan voldoen.

WILMA: Ha, en hoe dan? Ik heb geen werk.

TOM: Nee, en misschien zou je dat maar eens moeten gaan doen in plaats van de hele dag met vriendinnen het geld over de balk te gooien.

WILMA: Oh ja? En van wie mocht ik tijdens ons huwelijk niet gaan werken? Omdat het geen pas zou geven als de vrouw van de directeur ook ging werken voor haar geld? Ik moest vooral thuisblijven en mooi wezen zodat je met mij kon pronken, weet je nog?

TOM: Iedereen maakt fouten.

WILMA: Ja, en de mijne was dat ik ooit met jou trouwde. En toen je genoeg van mij had, ging je vreemd met de secretaresse. Daar kun je nu voor bloeden.

TOM: Maar hoe dan? Ik heb geen rooie cent.

WILMA: Ha! Je bent rijk genoeg.

TOM: Nee! Alles wat ik bezit heb ik in de zaak gestoken. Moet je kijken hoe ik er zelf bijloop. Ik werk noodgedwongen thuis omdat ik niet in deze kloffie op kantoor kan verschijnen. Zo erg is het

met mij gesteld.

WILMA: Vuile leugenaar! Weet je, Tom, ik heb contact opgenomen met de bank en daar vertelden ze me dat er niets meer op de rekening staat.

TOM: Zie je wel!

WILMA: En dat komt omdat iemand al het geld heeft opgenomen. Daarom kan ik geen rekeningen meer betalen. Ik heb het geld er niet afgehaald, dus wie dan wel, denk je?

TOM: Ik heb geen idee?

WILMA: Doe niet alsof ik achterlijk ben! Jij, natuurlijk! Je hebt het nu allemaal in contanten en dat kom ik nu opeisen. *(loopt naar links)*
Hier is je kamer?

TOM: Hé, wacht! Dat kun je niet maken! *(Wilma af via links, gevolgd door Tom)*

HARRY: Wat een gekkenhuis. Waar ben ik beland? *(Marlou op via rechts, Harry schrikt)*

MARLOU: Hé, niet schrikken.

HARRY: Sorry, ik had daar niemand verwacht. Ik dacht dat alleen Ka daar mocht komen.

MARLOU: Ja, dat klopt. Alleen Ka. En ik. Ik ben Marlou.

HARRY: Oh, aangenaam. Ik ben Harry.

MARLOU: Ah, jij bent één van die twee nieuwen van vandaag.

HARRY: Ja. En eh.. wie ben jij? Waarom mag jij daar wel komen?

MARLOU: *(lacht)* Oh, had Ka dat nog niet gezegd?

HARRY: Nee, ze had nogal haast.

MARLOU: Oh ja, typisch Ka. Ik ben haar partner.

HARRY: Haar partner?

MARLOU: Ja. Vind je dat vreemd?

HARRY: Nee, nee. Opeens snap ik wat dingen.

MARLOU: Oh, je moet haar leren kennen. Ka kan nogal bruusk overkomen, maar ze heeft een hart van goud.

HARRY: Als jij het zegt.

MARLOU: Waarom zou ze anders haar huis openstellen voor jullie?

HARRY: Dat klinkt bijna alsof jij het daar niet mee eens bent.

MARLOU: Nou, eerlijk gezegd zou ik hier liever alleen met Ka wonen in plaats van continu het huis te moeten delen met allerlei vreemde mannen.

HARRY: Dat begrijp ik. Maar ik ben blij dat deze mogelijkheid bestaat. Ik zou niet weten waar ik anders naartoe had gemoeten.

MARLOU: Ja, voor jullie is het fijn. Maar waarom Ka het doet ontgaat mij. Ze werkt in de gevangenis en dan doet ze dit er nog bij. Oh, niet dat jullie gevangenen zijn, hoor.

HARRY: Ka werkt in de gevangenis?

MARLOU: Ja, als cipier. Net iets voor haar.

HARRY: Ja, dat lijkt mij ook. Oh, sorry.

MARLOU: Je hoeft geen sorry te zeggen. Zo is ze gewoon. Het is het aard van het beestje. Nou, welkom Harry, ondanks alles.

HARRY: Dank je wel.

MARLOU: Mocht je een luisterend oor nodig hebben, dan kun je bij mij terecht. Wil je afgebekt worden, dan moet je bij Ka zijn.

HARRY: Haha, dan weet ik wel wat ik kies. *(bel gaat)*

MARLOU: *(staat op)* Dat zal die andere zijn. Soms is het hier net de zoete inval. *(opent deur achter)* Welkom, kom binnen. *(Dick op met koffer)*

DICK: Dank u wel.

MARLOU: Zeg maar je, hoor. Ik ben Marlou. En dat is Harry. Jij bent Dick?

DICK: Ja. *(kijkt op briefje in zijn hand)* Ik dacht dat ik bij mevrouw Ka van der Schaar moest zijn?

MARLOU: Ja, dat is mijn partner. Je bent hier aan het juiste adres.

DICK: Ah, fijn. *(zet de koffer neer)*

MARLOU: Wil je wat drinken? Zal ik koffie zetten?

DICK: Alstublieft. Daar heb ik wel zin in.

MARLOU: Jij ook, Harry?

HARRY: Ja graag, lekker.

MARLOU: Oké, ik ben zo terug. *(Marlou af via rechts)*

DICK: Dus jij bent Harry? Ben jij ook...?

HARRY: Ja, ga zitten. Ik ben hier net nieuw, net als jij. En ik lig ook

in scheiding.

DICK: Ook....?

HARRY: Ja, jij niet dan?

DICK: Nou, dat ligt een beetje lastig.

HARRY: Dat geldt denk ik voor ons allemaal. Ik zal je even vertellen wat mij verteld is. (*wijst links*) Daar zijn onze kamers. Ik mag er eerst één uitkiezen omdat ik hier eerder was.

DICK: Ja, logisch.

HARRY: (*wijst naar rechts*) Daar mag je nooit komen, tenzij je levensmoe bent. Verder mag je hier geen bezoekers laten slapen.

DICK: Gelukkig maar, daar heb ik ook geen enkele reden toe.

HARRY: Nou, dat is het in het kort. Oh ja, we moeten het hier schoon houden. Ka wil...

DICK: (*schrikt*) Ka?

HARRY: Ja? Wat is er?

DICK: Nee, niks.

HARRY: Nee, er is wel iets. Kom op, mij kun je het vertellen. Wij mannen moeten elkaar kunnen vertrouwen. Waar zouden we anders blijven?

DICK: Oké, maar je moet me geheimhouding beloven.

HARRY: Erewoord.

DICK: Ik wil scheiden. Maar dat is niet het enige. Ik ben vanochtend vrijgelaten uit de gevangenis. Ik moest een half jaartje zitten vanwege een, nou ja, kleine diefstal.

HARRY: Wat?

DICK: Oh, het stelde niks voor, hoor. Gewoon een kleinigheidje. En gewoon domme pech dat ik gepakt werd. Maar ik kan nu niet meer terug naar mijn vrouw, en toen gaf mijn reclasseringsambtenaar me dit adres. Ik schrok toen je 'Ka' zei, want in de bak hadden we een ontzettend strenge cipier. Echt een pin van een wijf. Je kreeg van haar straf om het minste of geringste. Ka, heette ze. (*lacht*) Maar goed, er zijn natuurlijk meer vrouwen die zo heten.

HARRY: (*bang*) Makker, ik geloof dat we diep in de shit zitten.

DICK: *(schrikt)* Wat? Hoezo? Wat bedoel je? Is zij...?

HARRY: Ik hoorde van Marlou dat Ka in de gevangenis werkt. Het kan niet anders of we hebben het over dezelfde.

DICK: *(staat op)* Oh, ik wil hier weg. Desnoods slaap ik onder een brug. Alles is beter dan met haar in één huis. *(bel gaat)* Daar zul je haar hebben!

HARRY: Ik denk het niet. Ka zal niet bij haar eigen huis gaan aanbellen. *(doet open)* Kan ik u helpen?

PATTY: *(vanachter)* Volgens mijn bronnen moet mijn man hier zitten. *(Dick schrikt bij het horen van Patty. Hij wil eerst naar rechts vluchten, bedenkt zich en gaat dan snel af via links)*

HARRY: Uw man?

PATTY: *(komt op via achter)* Dick, heet ie.

HARRY: Dick is uw man?

PATTY: Aha, u kent hem.

HARRY: Eh.. nee. Nee.

PATTY: Waarom vraagt u dan of Dick mijn man is?

HARRY: Oh eh, omdat u me helemaal geen type lijkt om een Dick als man te hebben. Een Jaap, ja. Of een Klaas. Maar geen Dick. Nee, ik kan me daar niets bij voorstellen.

PATTY: Ben je wel helemaal jofel? Hoe dan ook, mijn informante gaf me dit adres door, dus vertel maar waar ie zit, voor ik het hele huis overhoop haal.

HARRY: Dat lijkt me niet nodig. *(Marlou op via rechts met een dienblad met drie kopjes)*

MARLOU: De koffie. Oh, goedemorgen mevrouw.

PATTY: *(knikt naar rechts)* Zit Dick daar?

MARLOU: Dick? Nee. *(Harry gebaart wild achter de rug van Patty dat Marlou zich stil moet houden)* Ik ken geen Dick?

PATTY: Lieg niet.

MARLOU: Ik lieg niet. En u bent?

PATTY: Ik ben Patty, de vrouw van die mislukkeling. En ik heb een hartig woordje met hem te spreken.

MARLOU: Ik zal het hem zeggen als ie komt opdagen.

PATTY: Ha, volgens mijn bron is ie hier al.

MARLOU: Welke bron?

PATTY: Ik zal er geen doekjes om winden. Mijn Dick heeft in de bak gezeten. Vandaag kwam ie vrij. Ze wilden me bij de gevangenis niet zeggen waar ie naartoe was gegaan. Privacy, zeiden ze. Flauwekul. Gelukkig had ik eraan gedacht om hem te laten volgen. En zo weet ik dat ie hier naar binnen is gegaan.

MARLOU: Oh, is dat zo? *(tegen Harry)* Heb jij iets gezien?

HARRY: Helemaal niks.

MARLOU: Nee, ik ook niet. Dus ik denk dat iemand zich vergist heeft.

PATTY: Oh ja? En waarom komt u dan met drie koffie hier naartoe?

MARLOU: Oh eh.. ik houd altijd rekening met een extra gast. Wilt u koffie?

PATTY: Graag, want ik blijf hier net zolang tot ik mijn Dick zie.

MARLOU: Nou, dat dacht ik niet. U bent welkom om uw koffie op te drinken, maar daarna ga ik u verzoeken om te gaan. Het is hier geen hotel.

HARRY: Nee.

PATTY: Als mijn Dick hier zogenaamd niet is, wat doet zijn koffer dan hier?

HARRY: *(snel)* Die is van mij. *(pakt de koffer)* En deze ook. *(pakt zijn eigen koffer)* Ik ben hier net aangekomen.

PATTY: En het is hier geen hotel?

MARLOU: Nee, dit is een scheidingshuis. We vangen gescheiden mannen op.

PATTY: Zoals mijn Dick dus. Maar die hoeft niet van mij te scheiden. Die kan gewoon weer bij moeder de vrouw terecht. Ik heb hem hard nodig.

HARRY: En als hij niet wil?

PATTY: *(bijt hem toe)* Hij heeft niks te willen.

HARRY: Ik geloof dat ik mijn koffer... eh, koffers maar ga uitpakken. *(Harry af via links met beide koffers. Marlou gaat zitten met dienblad)*

MARLOU: Eh ja, koffie dan maar?

PATTY: Graag, ik moet toch wachten. *(gaat zitten)* Ben jij ook

gescheiden?

MARLOU: Ik? Nee, ik woon hier.

PATTY: Oh, het huis is van jou?

MARLOU: Ja. Of eigenlijk van mijn partner.

PATTY: Ben je niet in gemeenschap van goederen getrouwd? Niet zo slim, als je zelf degene bent die het minste heeft. Ik heb mijn mannetje goed afgericht. Elke cent die hij inbrengt kan hij afdragen aan mij. Ik heb hem de vaardigheid per slot van rekening zelf geleerd.

MARLOU: Welke vaardigheid?

PATTY: *(schrikt)* Oh eh... ik bedoel... *(Wilma op via links gevolgd door Tom)*

WILMA: Dat ik het geld niet gevonden heb, wil niet zeggen dat het er niet is. Het moet ergens zijn. Je hebt het voor mij verstopt. *(Patty is zichtbaar geïnteresseerd)*

TOM: Maar schatje, geloof me nou, ik ben zo arm als een kerkrat.

WILMA: Een rat, dat ben je, ja. En hou maar op met dat 'schatje' en al die leugens. Je hebt hier ergens tienduizenden euro's verstopt. *(Patty verslikt zich in de koffie en springt overeind)*

PATTY: Tienduizenden euro's? *(loopt naar Wilma)* Wat is hier aan de hand?

WILMA: U heeft hier zeker ook zo'n lapzwans zitten? Nou, ik ben mooi klaar met de mijne. *(Tom gaat bij Marlou zitten en koffie drinken)*

PATTY: Ik ook met die van mij.

WILMA: Al het geld heeft ie van onze rekening gehaald zodat ik er niet meer bij kan komen. Meneer wil alles voor zichzelf houden.

TOM: Meneer heeft dat geld dan ook zelf verdiend.

WILMA: Ik heb zijn hele kamer overhoop gehaald, maar die smeerlap heeft het natuurlijk goed verborgen. *(tegen Tom)* Maar wacht maar, ik ga het wel vinden.

TOM: Het is er gewoon niet. En ga je nu mijn kamer opruimen na alle bende die je daar gemaakt hebt?

WILMA: Doe dat lekker zelf. Of huur iemand in om het te doen. Je hebt geld zat.

PATTY: Ik vind dit een zeer interessant verhaal. Ja, of hartverscheurend eigenlijk. Zullen we elders wat gaan drinken? Dan kunt u uw hart luchten. Ik trakteer.

WILMA: Graag, want dankzij die daar heb ik geen rooie cent meer. En zeg maar Wilma, hoor.

PATTY: En ik ben Patty. Ik heb nu al het gevoel dat we dikke vriendinnen gaan worden. Kom mee. (*Patty en Wilma af via achter*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto